

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113201028
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113201028.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou Mgr. Luciou Mizerovou v právnej veci žalobcov: 1. R. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, t. č. F. XXX, X., 2. U. V., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, V., okr. Z., I. republika, 3. L. X., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXX, X., 4. K. B., nar. XX.X.XXXX, bytom F. 3, Z., t. č. N. XX, Z., všetci žalobcovia zastúpení advokátom: Mgr. Ľudovít Paulovič, so sídlom: M. Rázusa 19, Lučenec, proti žalovanému: P. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, Z., zastúpený advokátkou: JUDr. Radkou Paulínyovou, so sídlom Trhová 4, Trnava, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1 sumu 6.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2 sumu 4.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3 sumu 6.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 4 sumu 8.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1 až 4 náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 2.900,75 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcov.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 15.1.2013, doručenou súdu dňa 18.1.2013 sa žalobcovia domáhali, aby súd žalovaného zaviazal titulom nemajetkovej ujmy, zaplatiť žalobkyni 1 sumu 10.000 eur, žalobcovi 2 sumu 10.000 eur, žalobkyni 3 sumu 10.000 eur a žalobkyni 4 sumu 12.000 eur, ako aj k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/22/2012 zo dňa 19.6.2012 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 18.6.2011 v čase o 7.10 hod., v Trnave viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky P. XXX, EČ: Z. XXX N. od ulice F. po ulici M., kde pri prechode pre chodcov nachádzajúcim sa za križovatkou s ul. B. si nevšimol poškodenú I. V. ako chodkyňu prechádzajúcu po priechode pre chodcov z pravej strany, ktorá za sebou ťahala tašku na kolieskach, následkom čoho došlo k stretu chodkyne s ľavou prednou časťou vozidla, pri ktorom poškodená I. V., trvale bytom Z., F. č. X utrpela zranenia, a to opuch mozgu ťažkého stupňa so záhlavovým a spánkovým tlakovým kužeľom

obojsstranne, krvný výron pod tvrdou plenou mozgovou v ľavej čelovo - temenno spánkovej oblasti hlavy, ložisko pomliaždenia s krvácaním v spánkovotemennej oblasti mozgu vľavo, zlomeninu spodiny lebečnej v pravej strednej jame, zlomeninu kľúčnych kostí, sériovú zlomeninu rebra vľavo, zlomeninu hrudnej chrčtice, zlomeninu horného a dolného ramena lonovej oblasti panvy obojsstranne s okolitým krvným výronom krvné výrony pod podplúcnicou, zápal dolných lalokov pľúc obojsstranne, celkovú sklerózu tepien tela ľažkého stupňa, strukovatenie so stázou krvi v pečeni a slezine a výrazné prekrvenie orgánov dutiny hrudnej a brušnej tekutou krvou, pričom následkom týchto zranení dňa XX.X.XXXX o 3.15 hod. podľahla, pričom obvinený P. X. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. Žalovaný ako vodič motorového vozidla sa plne nevenoval jeho vedeniu, nesledoval situáciu v cestnej premávke a nedal prednosť chodkyni, ktorá išla po priechode pre chodcov. V dôsledku nezodpovedného konania žalovaného prišli žalobcovia o svoju matku. Tragická dopravná nehoda ukončila nielen život nebohej, ale zároveň navždy zmenila dovtedajší život pozostalých žalobcov. Svoj nárok žalobcovia opierali o ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, 2 a 3, § 420 ods. 1 a § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukazovali na to, že smrťou I. V. prišli o svoju matku. Jej smrť prišla neočakávane a absolútne nepredvídateľne. Napriek svojmu vysokému veku bola nebohá matka žalobcov mimoriadne aktívna a pracovitá, preto jej náhla smrť ich všetkých šokovala a ochromila a do dnešného dňa sa nevedia zmieriť so stratou najbližšej osoby. Rodinné vzťahy medzi žalobcami a nebohou boli nadštandardné a bezproblémové. Rodina bola pre každého jej člena prvoradá. Nebohá plnila pre ostatných členov rodiny úlohy dôverníčky, priateľky, partnerky a spoločníčky. Bola spoľahlivou oporou pre rodinný život. Vedela ostatným členom rodiny poradiť, pomôcť, zabaviť a vychovávať svoje deti k pracovitosti, statočnosti, zodpovednosti, morálnym hodnotám a úcte k ľuďom. Žalobcovia aj s ostatnými členmi svojich rodín svoju nebohú matku pravidelne aspoň jeden krát do týždňa navštevovali. Nebohá ako vyučená kuchárka s dlhoročnou praxou vždy uvarila pre všetkých členov rodiny dobré jedlo. Tieto ich spoločné stretnutia sú už minulosťou a všetkým chýbajú. Obzvlášť ťažko znášala stratu nebohej matky žalobkyňa 4, ktorá s ňou žila v spoločnej domácnosti. Od tragickej nehody je v zlom psychickom stave. Každá spomienka na matku vyvoláva v žalobcoch beznádej niečo zmeniť, ochromí ich na niekoľko dní a nevedia sa na nič sústrediť. Po tragédii prežívajú všetci členovia rodiny opodstatnenú traumou, zúfalstvom, smútok, citovú ujmu, úzkosť z trvalej straty blízkej osoby a nemožnosti ďalšieho spoločného života s blízkou osobou. Úmrtím matky došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu súkromia v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, do emocionálnej sféry pozostalých, pričom ujma, ktorá im bola týmto zásahom spôsobená je nenapraviteľná, neodstrániteľná a trvalá a bude ich sprevádzať celý život. Neočakávaným, šokujúcim a náhlým úmrtím nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti pozostalých, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadostučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. Keďže v § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú vymenované zásahy do osobnosti zakladajúce právo na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch len demonštratívne, a teda môže ním byť aj iný ako tam uvedený zásah, konanie vodiča, ktorým zapríčinil smrteľnú dopravnú nehodu na následky, ktorej zomrela matka pozostalých žalobcov 1 až 4 bezpochyby je takýmto zásahom na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. V súvislosti s uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej ujmy, žalobcovia poukazovali jednak na závažnosť vznikutej ujmy, ktorá je nenapraviteľná a bude sprevádzať pozostalých žalobcov po celý zvyšok ich života a jednak na samotné okolnosti prípadu a to najmä hrubé porušenie viacerých dôležitých povinností žalovaným, ktoré viedli k tragickej dopravnej nehode a zapríčinili stratu najbližšej osoby pre pozostalých žalobcov. Za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch považovali pre žalobkyňu 1 sumu vo výške 10.000 eur, pre žalobcu 2 sumu 10.000 eur, pre žalobkyňu 3 sumu vo výške 10.000 eur a pre žalobkyňu 4 sumu 12.000 eur, pretože mala so všetkými súrodencami s matkou najbližší vzťah a žili spolu v spoločnej domácnosti.

Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Uviedol, že tým, že dňa 18.6.2006 spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej poškodená I. V. zraneniam podľahla, nepoškodil občiansku česť, právo na meno a ani prejavy osobnej povahy poškodenej. Rozsudkom Okresného Trnava sp. zn. 5T 22/2012 zo dňa 19.6.2012 bol uznaný za vinného z prečinu usmrtenia. Dňa 27.9.2012 Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vyplatila pozostalým po p. I. V. náhradu škody vo výške 1 618,06 eura. Právo na ochranu osobnosti ako právo nemajetkovej povahy, rýdzo osobnej povahy zaniká smrťou občana. Neprechádza teda smrťou občana na dedičov a nestáva sa predmetom dedenia. V zmysle § 13 Občianskeho zákonníka návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné práva boli porušené. Ustanovenia § 15 navyiac priznávajú možnosť priznať materiálnu satisfakciu len ak nemajetková ujma v značnej miere znížila dôstojnosť občana a jeho vážnosť v spoločnosti. Žalovaný v žiadnom prípade nekonal s úmyslom znížiť dôstojnosť, vážnosť a česť poškodenej a ani s úmyslom

ohroziť jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Osobnostné práva nie sú predmetom dedičstva po ich právnom nositeľovi. Ust. § 15 Občianskeho zákonníka presne vymedzuje okruh osôb, ktoré majú právo čeliť neoprávneným zásahom aj v čase, keď fyzická osoba ako nositeľ subjektívnych osobnostných práv už nie je nažive. Sú to také práva ako právo na ochranu cti, mena, telesných pozostatkov atď... Žalobcom 1 až 4 nevzniká teda právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže ide o osobnostné právo týkajúce sa priamo poškodenej I. V., ktoré nie je v zmysle § 15 Občianskeho zákonníka predmetom dedenia a ktoré nemožno kvalifikovať ani ako neoprávnený zásah proti tomu, kto bol priamo nositeľom subjektívnych práv. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške celkovo 42.000 eur je neadekvátne, nepodložená akýmkoľvek argumentom zo strany žalobcov 1 až 4. Protiprávnym konaním žalovaného nedošlo k takej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov 1 až 4 k poškodenej, keďže tak ako uvádzajú v návrhu, sa s ňou stretávali 1x do týždňa. Iné kontakty s ňou neudržiavali. Nedošlo ani k takému intenzívnemu zásahu do osobnostných práv, práv na súkromie a rodinný život a práv na ochranu osobnosti žalobcov, pri ktorom by nepostačovala náhrada škody v peniazoch, ktorá bola žalobcom 1 až 4 vyplatená poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vo výške 1 618,06 eura. Podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, každá fyzická osoba má právo na súkromie, ktorého súčasťou je aj rodinný život, právo fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú osobnosť. Žalobcovia 1 až 3 rade nežili s poškodenou v spoločnej domácnosti, neboli na ňu odkázaní výživou a ani starostlivosťou, neboli s ňou ani v každodennom kontakte. Vídali sa 1-krát do týždňa. Žalobkyňa 4 požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 12.000 eur. Výška imateriálnej náhrady ujmy aj v tomto prípade nie je založená na relevantných tvrdeniach, ktoré by súdu umožnili založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí a mohol sa opierať o úplné a preskúmateľné hľadiská. Žalobkyňa 4 dostatočne nepreukázala vo svojich tvrdeniach, že medzi ňou a poškodenou existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, na základe ktorej by jej patrila náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 12.000 eur. Žalobcovia 1 až 4 taktiež nepreukázali jednu zo základných podmienok priznania materiálnej satisfakcie za nemajetkovú ujmu a to zníženie dôstojnosti a vážnosti žalovaných v spoločnosti. Vzhľadom na uvedené žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1 až 4, výsluchom žalovaného, výsluchom svedkov R. U., U. X., E. X., L. X., U. V., O. X., T. T., U. F., L. F., C. M. a X. X., oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/22/2012-138 zo dňa 19.6.2012, znaleckým posudkom č. 322/2011 znalca Ing. P. E., rodnými listami žalobcov, oznámením Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 27.9.2012, vyjadrením Správy domových bytov zo dňa 21.3.2013, lekárskeho potvrdením žalobkyne 1 zo dňa 22.6.2011, ako aj oboznámením sa s ostatnými listinnými dôkazmi a obsahom celého spisového materiálu ako aj obsahom pripojeného spisu sp. zn. 5T/22/2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa 1 v konaní uviedla, že nebohá I. V. bola jej matka, s ktorou nebývala od roku 1981, žalobkyňa 1 má už svoje vlastné tri dospelé samostatné deti. Jej matka I. V. bývala naposledy na ulici F. X v Z.. S matkou mala veľmi dobrý vzťah, nebola odkázaná na jej výpomoc, ani finančne, matka mala svoj dôchodok, ale pravidelne sa navštevovali, aj v čase keď došlo k nehode, a to naposledy tri dni predtým, často si telefonovali. Smrť matky jej oznámila žalobkyňa 4 telefonicky. Po smrti matky sa jej život zmenil v tom smere, že počas života matky sa stretávali v jej domácnosti, čo už teraz nie je možné. Navštevovala sa s matkou každý týždeň, niekedy aj viac krát. Dochádzala za ňou z Vištuku. Matka mala veľmi dobrý vzťah aj s deťmi žalobkyne, ako aj s jej vnúčatami. Keď navštívili matku, rozprávali sa o hocikákových veciach, pýtala sa na vnúčatá, ako žijú v rodine. Žalobkyňa 1 uviedla, že si po tej udalosti musela dávať tabletky na ukludnenie, lekár jej predpísal utlmujúce lieky na ukludnenie, pretože bola v strese, žalobkyňa bola v dôsledku úmrtia matky asi týždeň práceneschopná. Keďže sa u matky už nemôžu stretávať, stretávajú sa už len súrodenci. Matka bola požitkom v rodine, otec totiž zomrel už dávnejšie. Po smrti otca sa ako súrodenci viac zomkli a ostali na seba naviazaní. Žalovaný im po tejto tragickej udalosti nijakým spôsobom neprejavil sústrasť, nenapísal list a podobne. V nemocnici bolo žalobkyne telefónne číslo, takže sa mohol s nimi kontaktovať. Neskôr v konaní žalobkyňa 1 uviedla, že po dopravnej nehode bola matka týždeň v kóme, nemohli sa s ňou ani rozlúčiť. S matkou sa pred dopravnou nehodou navštevovali, matka chodila k nim a oni k nej. Mali s ňou dobrý vzťah, aj žalobkyne manžel, ich deti a susedia. Matka bola veľmi dobrý človek, mala svoje starosti, všetko zvládala. Bola síce staršia, ale bola zdravá a mohla tu ešte byť, bola sebestačná. Matka jej chýba, pretože sa vždy u nej stretli celá rodina. Chodievali k nej aj žalobkyne deti a vnúčatá. S matkou si vzájomne pomáhali. Žalobkyňa je vydatá 32 rokov a odvtedy s matkou nebýva. Matka jej však vo všetkom chýba, volávali si

aj ráno, alebo keď žalobkyňa nevedela niečo uvariť, tak si radili. Matka mala svoj dôchodok, celý život pracovala. Vzťahy žalobkyne k ostatným súrodencom sú dobré, stretávajú sa, okrem brata, ktorý býva v Českej republike, príde teraz tak raz za rok, napr. na sviatok všetkých svätých. Skutočnosť, že matka bývala na F. ul. žalobcovia uviedli z dôvodu, že tu matku najčastejšie navštevovali, boli so smrťou matky rozrušení a nenapadlo ich uviesť, že sa matka presťahovala. Na F. ulici ich matka bývala viac ako 20 rokov, pracovala v kuchyni v atómke a tam dostali pridelený byt. Po predaji bytu na F., matka bývala na M. ul. v ubytovni. Do dnešného dňa sa žalobkyňa 1 so stratou matky nevyrovнала.

Žalobca 2 uviedol, že od roku 1979 žije v Českej republike. So svojimi dvomi synmi chodieval na prázdniny do Trnavy k svojej matke, deti tu zostali na prázdniny a matka sa o nich starala. Matka ich tiež navštevovala v Tepliciach v Českej republike a to raz - dvakrát za rok, najmä keď mal žalobca narodeniny. Zvykla sa u nich zdržať asi týždeň. Naposledy ich navštívila v lete pred tragickou udalosťou. S matkou si písali často listy, neskôr telefonovali. Stalo sa tiež, že aj mimo prázdnin detí prišiel žalobca na Slovensko raz za rok navštíviť matku, pri tej príležitosti navštívili aj ďalších príbuzných. Na Vianoce sa s matkou nenavštevovali, pretože žalobca mal malé deti. S matkou mal dobrý vzťah a aj ona na neho držala, jej smrť ho veľmi zasiahla. Situácia po úmrtí matky, ktorá zomrela tak tragicky, bola pre žalobcu veľmi neprijemná, bol z toho šokovaný. Žalovaný im neprejavil sústrasť s úmrtím matky. Žalobca matku navštívil asi pol roka pred touto tragickou udalosťou na F. X v Z.. Vie o tom, že rodine bola vyplatená čiastka 1.600 eur z poisťky žalovaného. Za matkou nešiel do nemocnice, pretože mu sestry povedali, že to nemá význam, pretože je na prístrojoch. Prišiel až na pohreb. Teraz, keď matka zomrela, nemá dôvod na Slovensko cestovať, pretože sestry majú vlastné rodiny. Matka mu chýba, chýba aj jeho deťom, mohli sa naďalej navštevovať. S matkou mal dobrý vzťah, avšak nebol to taký intenzívny vzťah ako mali sestry, ktoré boli s matkou každý týždeň. Tiež jeho synovia mali k nej silnejší vzťah, keďže cestovali za matkou na prázdniny. Smrť matky sa ho dotkla. Zdravotné problémy s tým súvisiace nemal. Teraz je so sestrami v kontakte cez telefón a keď príde na dušičky. So smrťou matky sa nedá vyrovnať. Ich babička žila do 90tky, teda aj matka tu ešte mohla byť.

Žalobkyňa 3 v konaní uviedla, že zo spoločného bydliska s matkou odišla v roku 1984, keď sa vydala. S matkou mala mimoriadne dobrý vzťah. Navštevovali sa podľa potreby, chodila za ňou niekedy aj cez týždeň. Matka chodila aj k nim na návštevu. Prišla autobusom a naspäť ju odviezli do Trnavy autom. Žalobkyňa má už obe deti dospelé, tie sa tiež vzájomne navštevovali so starou matkou v Trnave. Stará matka sa starala aj o jej deti, keď bolo treba niečo vybaviť a podobne. S matkou si pri návštevách vymieňali pečené veci. Matka pracovala ako kuchárka v kuchyni, tak ju veľa naučila. Po smrti otca sa matka o nich postarala, zabezpečila im všetky potreby a prakticky ich sama vychovala. Mama bola jednoznačne tmelom v rodine. Tragickú udalosť jej oznámila setra, žalobkyňa 4. Situácia s tragickým úmrtím matky ich veľmi prekvapila. Žalovaný im nezaslal sústrastný telegram, nejakým spôsobom nevyjadril účasť na tejto tragickej udalosti. Matka žalobkyne chýba, nemá už oporu, ktorú v nej mala, chodí za ňou na cintorín. Matka žalobkyňu finančne nepodporovala, bola dôchodkyňou. V dôsledku tragickej udalosti žalobkyňa 3 nebola práceneschopná, ale to veľmi ťažko znášala, bola asi týždeň doma na dovolenke.

Neskôr v konaní žalobkyňa 3 uviedla, že napriek tomu, že od jej smrti je to vyše 3 rokov, stále si na matku pomyslí, keď ide spať. Po jej smrti sa im rodina vlastne rozpadla, lebo odvtedy sa stretávajú len na cintoríne. Žalobkyňa 3 napriek tomu, že mala starosti s chorou svokrou, s matkou sa navštevovali, telefonovali si, hocikedy sa rozhodli, že k nej idú na kávu. Matka pre ňu znamenala všetko, mohli sa o všetkom porozprávať, dodávala jej vo všetkom silu, podporovala ju aj v starostlivosti o svokru. Matku navštevovali aj žalobkyne deti. Keď povedali, že idú k babke, nerozlišovali či na F. alebo M. ul., jednoducho sa povedalo, že sa ide k babke. Mamu brávali aj na výlety, nikdy sa nestalo, že by na ňu v tomto smere zabudli. Spolu chodievali aj za bratom do Českej republiky. Keď sestra zavolala, že matka zomrela, bolo to pre žalobkyňu 3 strašné. Matka jej stále chýba, nemá sa s kým porozprávať, nemá komu zveriť svoje starosti. Otec im zomrel mladý, preto boli na matku veľmi naviazaní. Jej vzťahy s ostatnými súrodencami sú dobré. So žalobkyňou 1 bývajú v jednej dedine, s bratom z ČR a žalobkyňou 4 si volajú. Žalobkyňa 4 bývala s matkou na M., teraz býva s priateľom na ubytovni na ul. N.. Ju smrť matky najviac zasiahla. Žalobkyňa 3 s matkou nebývala v spoločnej domácnosti 31 rokov, nebola od nej finančne závislá, po smrti matky nevyhľadala psychológa ani psychiatra, nepotrebovala lekársku pomoc, vedúca ju nechala doma, aby si oddýchla. So smrťou matky sa vyrovnať nedá, stále jej chýba. U matky sa všetci stretávali, ako aj ich deti, a to hocikedy či bol víkend alebo pracovný deň. Matka bola záchytný bod pre rodinu, vždy sa na ňu mohli vo všetkom obrátiť. Mamu hocikedy brávali na spoločné nákupy.

Žalobkyňa 4 uviedla, že o tragickej udalosti sa dozvedela od policajtov. V čase keď sa to stalo, pracovala v nemocnici ako upratovačka. Žalobkyňa je vdova a po celý čas bývala s matkou. V byte bývali sami dve. Nájomné platili s matkou na polovicu, vzájomne riešili domáce potreby a podobne. Žalobkyňa 4 bola na matku najviac citovo naviazaná, veľmi si rozumeli. Matka jej veľmi pomohla aj po smrti manžela. Žalovaný nebol na pohrebe ich matky a ani im neprejavil žiadnym spôsobom sústrasť, i keď na polícii mali žalobkynine telefónne číslo. Úmrtie matky veľmi zasiahlo ich rodiny, s vnúčatami mala ich matka veľmi dobrý vzťah. Ju smrť matky najviac zasiahla, pretože nemá deti a po smrti manžela mala už len matku. Najbližšia z rodiny jej bola práve matka. Keď sa stala táto tragická udalosť, žalobkyňa 4 bola na pohotovosti, dali jej tam nejaké lieky. Neskôr lieky nebrala. S matkou bývala najskôr na F. a neskôr na M. ulici. Navzájom si pomáhali, dávali peniaze dokopy, aby mali na nájom a elektrinu. S matkou mala veľmi dobrý vzťah, bola najmladšia zo súrodencov, matka na ňu lipla a žalobkyňa zase na matku. Matka jej moc chýba, súrodenci majú každý svoju rodinu, žalobkyňa mala len matku. Smrť matky prežívala ťažko, bola psychicky na dne, brala tabletky, do dnešného dňa sa s tým nevie vyrovať. Po matkinej smrti ešte chvíľu bývala na M. a pretože sa ubytovňa zrušila išla bývať inam. Žalobkyňa 4 uviedla, že od matky nebola finančne závislá. Keď sa stala dopravná nehoda, žalobkyňa 4 brala lieky na upokojenie, ktoré jej predpísali na pohotovosti. Potom bola u svojho lekára, ktorý jej tiež predpísal lieky na upokojenie. Po smrti matky, žalobkyňa 4 bola u žalovaného, tento jej povedal, že kedykoľvek, budú niečo potrebovať, môžu za ním prísť, čo sa týkať poisťky a pohrebu. Od žalovaného peniaze nepýtala. Boli za ním preto, že z jeho poisťky sa mal financovať pohreb. Tieto peniaze z poisťky aj prišli. Pokiaľ si pamätá, tak žalovaného navštívila raz, a to so švagrom.

Ku skutočnosti namietanej žalovaným, že žalobcovia uvádzali, že matku navštevovali na F. ulici, pričom táto tam od 30.6.2010 nebývala, žalobcovia uviedli, že poškodená zomrela 26.6.2011 pričom na ul. M. sa presťahovala v júni r. 2010, čiže na M. bývala iba rok pred svojou smrťou, preto je pochopiteľné, keď žalobcovia uviedli, že bývala na F. ulici, pretože im táto skutočnosť utkvela v pamäti. Z dôvodu pomýlenia sa v adresách, nie je možné dedukovať nejaký nezaujem detí o matku. Je samozrejmé, že žalobkyne 1 a 3 neboli s matkou v takom vzťahu ako keby boli malými deťmi, nakoľko sú už dospelými a majú aj svoje rodiny. Neboli od matky finančne závislé, avšak tieto skutočnosti nemôžu slúžiť ako dôvod nepriznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, v súvislosti s tragickým úmrtím ich matky, nakoľko v konaní bolo jednoznačne preukázané, že mali so svojou matkou veľmi dobrý až nadštandardný vzťah, pravidelne sa navštevovali. Matka bola neodmysliteľnou súčasťou ich každodenného života a jej stratu aj v súčasnosti veľmi intenzívne pociťujú. V prípade ak by od matky boli závislí finančne, resp. vyživovacou povinnosťou, na kompenzáciu takejto ujmy sú iné právne prostriedky a nie náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá slúži na zmiernenie nezvratných dôsledkov tragickej dopravnej nehody, ktorými sú smrť ich matky a trvalé a definitívne prerhnutie akýchkoľvek možností rozvíjať s ňou osobné a citové vzťahy.

Žalovaný v konaní uviedol, že za predmetnú tragickú udalosť bol vzatý na zodpovednosť a uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/22/2012. Bol odsúdený na 20 mesiacov s podmienkou, vodičský preukaz mu bol odňatý na dva a pol roka. Žalobu žiadal zamietnuť. Poukazoval na to, že žalobkyňa 4, ho po smrti matky vyhľadala. Bolo to asi jeden, dva mesiace po tragickej udalosti, keď prišla za žalovaným aj s jedným pánom a chceli od žalovaného zálohu na pohreb a ďalšie náklady, pretože im v tom čase ešte poisťovňa neplnila peniaze. Prišiel za ním aj pán, ktorý sa predstavil ako pán V., povedal, že je blízky človek zosnulej a žalovanému vyčítal, že sa neospravedlnil. Žalovaný sa ústne ospravedlnil a vyslovil sústrasť žalobkyni 4 a pánovi V.. Vedel, že nemusí plniť náhradu v peniazoch v súvislosti s pohrebným, pretože bude plniť poisťovňa. Napísal preto poisťovni, aby rýchlo vybavovala vec voči pozostalým v danej veci. Poisťovňa uviedla, že bude plniť až po ukončení trestného konania. Spolu s pánom V. prišla z X. ešte jedna pani. Druhý krát prišla žalobkyňa 4 aj s tým pánom a opätovne žiadali, aby im dal nejakú zálohu. Toto sa udialo asi 3-4 týždne za sebou. Žalovaný im povedal, že je dôchodca a že bude plniť poisťovňa. Tretí krát prišla znovu žalobkyňa 4 sama, prišla mu povedať, že aj po trestnom konaní, nedostala peniaze. Žalovaný jej sľúbil, že to bude ihneď riešiť s poisťovňou, ešte v ten deň žalovanej 4 telefonicky oznámil, že je potrebné, aby pozostalí zaslali poisťovni príslušné dôkazy o výške škody. Na základe predložených dokladov potom pozostalí peniaze dostali. Žalobcovia si v tom čase voči žalovanému náhradu nemajetkovej ujmy neuplatňovali. V čase keď ho žalobkyňa 4 navštívila, jednalo sa len o požiadavku v súvislosti s pohrebným, karom a príslušné trovy. Úmrtie matky žalobcov v dôsledku tragickej udalosti, zanechá u neho do smrti stopu, je to horší trest pre neho ako trestné rozhodnutie. To čo poisťovňa plnila voči pozostalým považuje žalovaný za vybavenú vec, čo sa týka náhrady plnenia voči pozostalým. Ďalšie nároky zo strany žalobcov neuznáva. Ak by peniaze mohli

vrátiť život matky žalobcov a mal by na to všetky možnosti, tak by ešte v prospech žalobcov niečo dal. Poukazoval na to, že nepoznal adresy žalobcov, preto sa im nebol ospravedlniť. Tiež poukazoval na skutočnosť, že poškodená I. V. na adrese F. 3, Z. od 1.6.2010 už nebývala.

Žalovaný ďalej uviedol, že prvýkrát ho navštívil nejaký pán, pani K. B. a ďalšia pani. Bolo to čerstvo po smrti poškodenej. Ten pán mu povedal, že je z ich rodiny, a najskôr hovoril o tom, že sa im žalovaný neospravedlnil. Žalovaný im povedal, že to čo sa stalo ľutuje. Ďalej mu ten pán, ktorý hovoril za všetkých povedal, že zaplatili nejaké veci a požičali si peniaze na pohreb a oblečenie a potrebovali by nejakú zálohu. Žalovaný im vysvetľoval, že je dôchodca a z dôchodku im nemôže poskytnúť žiadne zálohy. Rozhovor prebiehal v klude, neboli tam žiadne hrozby, žalovaný týmto osobám povedal, že všetky náklady, ktoré budú mať s pohrebom, aby mu nahlásili a bude sa to riešiť cez povinné zmluvné poistenie. Druhýkrát prišla za žalovaným žalobkyňa 4 s tým istým pánom z dôvodu, že poisťovňa im niečo nechce preplatiť, tak im sľúbil, že to pôjde vybaviť. Poisťovňa Allianz žalovanému oznámila, že žalobcovia predložili iba faktúry, nie pokladničné bloky a oni nemôžu uhradiť tieto náklady, pokiaľ nebudú predložené doklady o úhrade. Potom čo bol žalovaný právoplatne odsúdený v trestnom konaní, prišlo mu potvrdenie od Allianz, že uhradili náklady na pohreb a za ošatenie, ktoré si uplatnili žalobcovia a tiež Allianz uhradil náklady nemocnice. Žalobcovia boli za žalovaným celkom trikrát a žalobkyňa 4 ešte sama jedenkrát, tiež mu viackrát volala. Prvýkrát boli za ním hlavne z dôvodu, že sa im neospravedlnil. A potom žiadali nejakú zálohu, že sú chudobní a dlžní a veriteľ od nich požaduje peniaze. Ostatné stretnutia sa konali už len ohľadom toho, že im nebolo vyplatené poistné.

Svedkyňa R. U., známa I. V. uviedla, že ju poznala dlhšiu dobu, navštevovali sa, bola priateľkou jej dcéry K., poznala ju od malička. Ďalej uviedla, že I. V. bývala na F. ulici a na M. ul. Svedkyňa vídavala pani V. asi dva krát do týždňa. Deti mali s pani V. dobrý vzťah, navštevovali sa, najmä cez víkendy. Cez týždeň navštevovali matku jej dcéry R. a L., ktoré svedkyňa osobne poznala. Deti navštevovali matku, keď bývala na M. ul., na K. ul., aj na F. ul. S matkou vychádzali dobre, spolu riešili problémy. Žiadne z detí nebolo finančne závislé od svojej matky. S pani V. na F. ulici bývala dcéra K. a potom tiež neskôr na ubytovni na M. ulici. P. V. viedla spolu s dcérou K. jednu domácnosť. Syna pani V. svedkyňa nepozná, videla ho na pohrebe. Deti navštevovali pani V. spoločne aj samostatne, navštevoval ju aj vnuk. Pani V. pracovala v kuchyni ako pomocná kuchárka v Atómovej elektrárni v Jaslovských Bohunicach, aj na Materiálovotechnologickej fakulte v Trnave. Chodila si vybavovať záležitosti sama alebo aj dcérou. Stalo sa, že niekedy prišli niektoré z detí a išli s ňou niečo vybaviť.

Svedok U. X. uviedol, že pani V. navštevoval raz za mesiac, boli vo veľmi dobrom vzťahu. Na návštevu ho vozil pán U. V., zať nebohej. Asi mesiac pred úmrtím boli spolu s ňou u jej sestry v M. na návšteve. S pani V. bývala jej najmladšia dcéra, spoločne sa starali o domácnosť. Pani V. bola spoločenská osoba, dobre vychádzala so svojimi deťmi. Dcéra R. navštevovala matku často, aj spolu s manželom. V prítomnosti svedka tam bola tiež druhá dcéra pani V.. Svedok sa stretával s pani V. na spoločenských udalostiach a na stretnutiach s rodinou v M., kde mala sestru. Tak ako žalobcovia, aj svedok bol prekvapený udalosťou, ktorá sa stala pani V., pretože bola všeobecne obľúbená. Svedok počul, že pani X. odpadávala do bezvedomia po tom, čo sa dozvedela o tragickej smrti svojej matky.

Svedok E. X. uviedol, že nie je v žiadnom rodinnom vzťahu s pani V.. Pani V. chodila navštevať jeho susedu, ktorou je pani X.. Pani X. manžel je svedkov bratranec. Keďže sa navštevuje s bratrancom a jeho rodinou, tak tam stretol na návšteve aj pani V.. Medzi pani X. a nebohrou pani V. bol veľmi dobrý vzťah. Svedok bol prítomný aj pri rodinných oslavách. Pozná osobne aj dcéru pani V. R., nakoľko bývajú v X.. Ostatné deti pani V. svedok pozná iba z videnia. Keď sa stala táto tragická udalosť, prišla k nim s plačom pani X., bola z toho nešťastná.

Svedok L. X., manžel žalobkyne 3 uviedol, že mal so svokrou dobrý vzťah, chodili k nej na návštevy na ulici F. aj na M. ul. v Z., aj na G. ulicu. Na návšteve stretol jej dcéru R. V., brat U. býval v Čechách, toho stretol málokedy. Pani V. ich tiež navštevovala. Starala sa o svoje deti, aj keď už boli dospelé. Tiež jeho syn, ktorý bol šofér, chodieval na návštevu k starej matke. Pani V. bývala na F. ul. asi 23, 24 rokov, predtým bývala na P., potom sa presťahovala na G. a z G. prišla bývať na M. ulicu. S pani V. sa stretol asi týždeň pred tragickou udalosťou. Vie, že keď mala pani V. meniny, narodeniny, prišli jej deti, okrem syna U., ktorý býval v Čechách. Pani V., keď prišla bývať z P. na F. ulicu bývala s druhom a po jeho smrti sa k nej nasťahovala dcéra K.. Na G. ulici v Z. bývala pani V. asi 3 - 4 mesiace a keď sa uvoľnilo na M. ulici, tak sa tam presťahovala. Na stretnutiach boli prítomné aj ďalšie deti pani V., okrem syna U.. Syn

U. prišiel za matkou za nejakých 5 - 7 rokov raz. Deti pani V. veľmi zle znášali tragickú smrť matky, aj svedok bol z toho nešťastný. Pani V. chodila aj na návštevy k synovi U. do Čiech, svedok viezol svokru za jej synom autom. Pani V. mala 8 vnúčat. Keď prišla na návštevu, niečo im priniesla, aj vnúčatám, chodila k nim tak raz za dva tri týždne autobusom. Osobitnú pomoc od nej nepotrebovali.

Svedok U. V., manžel R. V. uviedol, že do rodiny sa priženil pred 32 rokmi. So svokrou mal vynikajúce vzťahy, navštevovali sa. Za svokrou chodil do Z. aj dva tri krát do týždňa, niekedy mu zavolala, že niečo varí a keďže on to mal rád, tak išiel hneď. V rodine neboli žiadne konflikty, mali sa radi. Všetkých v rodine veľmi zasiahla táto tragická udalosť. Od pani V. nepožadovali nikdy nejakú pomoc, práve oni jej pomáhali. Stalo sa, že požiadali pani V. o pomoc napr. vtedy, keď išli niekam na zábavu, aby zavarovala deti. Stalo sa, že si vzájomne aj s ďalšími deťmi pani V. povedali, že idú na návštevu za pani V., tak tam prišli potom aj ostatné deti. Niekedy išli s pani V. do Čiech za jej synom U.. Syn U. prišiel za matkou niekedy raz za rok a niekedy aj dva krát za rok. Prišiel aj so svojimi deťmi a s manželkou. Pani V. bývala na F. ul. X v Z. do februára alebo marca 2010. Potom išla bývať na M. ul. v Z.. Svedok vybavoval veci ohľadom predaja bytu na F. ul. v Z.. Medzičasom, pokiaľ nebolo voľné miesto na M., tak pani V. bývala na G. ulici v Z.. S dcérou K. bývala pani V. asi 12 rokov spätne, táto dcéra sa k nej nasťahovala po tom, čo jej zomrel druh. Aj na M. ul. v Z. bývala spolu s dcérou K.. Bývali spolu, starali sa spoločne o domácnosť. Najviac ovplyvnila smrť matky dcéru K.. Ostatné deti pani V. boli nešťastné a hlavne boli prekvapené tým, čo sa stalo. Pani V. chodila aj k synovi U. do Čiech, minimálne raz za rok.

Pri opätovnom výsluchu U. V. uviedol, že po smrti p. I. V. navštívil žalovaného, keď viezol manželku na výpoveď k vyšetrovateľovi. Bolo to asi pol roka po tej nehode. Potom išli za žalovaným, pretože sa im dovedy neospravedlnil. Išla aj jeho manželka, ktorá zostala v aute a za žalovaným išiel on a K. B.. Za žalovaným boli preto, že sa im neospravedlnil. Keďže nemali dostatok peňazí, museli si ich požičať, spomenuli náklady na pohreb. Žalovaný tvrdil, že nemal na nich kontakt. Povedal, že má poisťku a že je ochotný z tejto poisťky uhradiť náklady. To bola celá debata, žalovaný svedkovi volal asi o tri týždne ohľadom riešenia veci z poisťky. Odvtedy svedok viac v kontakte so žalovaným nebol.

Svedkyňa O. X., uviedla, že poznala pani V. cez jej dcéru, pani X., pretože sú susedia v X.. Navštevujú sa s rodinou žalobkyne 3 a boli veľmi často prítomní pri tom, keď pani V. prišla k dcére na návštevu, svedkyňa bola s nimi tiež na oslave v X.. V rodine pani V. nemali nijaké problémy, deti mali svoju matku veľmi radi. Žalobkyňa 3 plakala, keď sa dozvedela, čo sa matke stalo.

Svedkyňa T. T., sestra nebohej I. V. uviedla, že dcéra K. bývala s matkou, dcéry L. a R. matku navštevovali a syn U., ktorý býva v ČR za ňou chodil jeden - dvakrát do roka, prípadne matka chodila za ním. Vždy keď prišli za matkou, prišli aj na návštevu k svedkyňi. Deti mali s matkou dobré vzťahy, rozumeli si, vždy keď niečo navarili, napiekli tak jej to zanesli, chodili tam každý týždeň. Po smrti matky žalobcov boli s toho deti smutné, matka im chýbala. Nebohá bola dobrá kuchárka, navarila im, napiekla. Deti navštevovali matku tak na M., F., ako aj G. ulici. Vianočné sviatky trávil nebohá s dcérou K., dcéry R. a L. chodili za ňou pravidelne, zastavili sa pritom aj za svedkyňou.

Svedkyňa U. F., sestra nebohej I. V. uviedla, že bola s nebohou v častom kontakte, svedkyňa pracuje v nemocnici, kam za ňou nebohá chodila, navštevovali sa. Potvrdila, že deti sa s matkou často navštevovali, mali veľmi dobrý vzťah, bola to veľmi dobrá rodina. Aj syn U. matku navštevoval. Po dopravnej nehode bola I. V. v nemocnici 7 dní. Ráno po dopravnej nehode svedkyňi volala K. B., že jej matka je v nemocnici, bola na JIS-ke. Potom ju previezli na ARO a dali do umelého spánku. Chodili tam za ňou denne všetky deti. Žalobcovia otca nemali, matku si veľmi vážili, to že im zomrela, bolo pre nich strašné. Svedkyňa bola pri tom, keď sa deti s matkou stretávali, často sa tam aj ona zastavila. Svedkyňa sa stretávala aj so žalobcom 2, ktorý keď prišiel, prišiel aj so synom P. a manželkou O..

Svedok L. F., švagor nebohej uviedol, že všetky deti mali s matkou veľmi dobrý vzťah. Vzťahy medzi matkou a deťmi boli vynikajúce, mali sa radi. Deti chodili za matkou do nemocnice, syn U. bol v tom čase v ČR. Deti smrť matky prežívali zle, R. V. z toho bola určitý čas aj chorá. Nebohá bola zdravá osoba a prvé mesiace po jej smrti boli pre deti ťažké, ťažko to znášali. Syn U. V. matku navštevoval jeden až dvakrát do roka a pri tej príležitosti navštívili aj s nebohou svedka.

Svedok C. M., sused žalovaného uviedol, že býva so žalovaným v jednej bytovke, kde je spoločný dvor a záhrady. Svedok keď bol na záhrade videl, že za žalovaným prišiel jeden muž a dve ženy a o niečom

sa rozprávali, ich debatu však nepočul. Keď odišli žalovaného sa svedok pýtal, na čo tam boli, žalovaný povedal, že od neho chceli nejaké peniaze.

Svedkyňa X. X., manželka žalovaného uviedla, že približne mesiac alebo dva po pohrebe zazvonili u nich nejaké osoby a hľadali žalovaného. Svedkyňa ho poslala dole. Cez otvorené okno videla, že tam bol jeden muž v hnedom plášti a ďalšie dve ženy. Jednou z tých žien bola K. B., ktorú pozná z nemocnice, kde svedkyňa pracovala a K. B. tam robila upratovačku. Obsah ich rozhovoru počula z okna. Tieto osoby manželovi povedali, že by potrebovali peniaze, že nemajú peniaze na oblečenie na pohreb, že si požičali a potrebujú ich vrátiť. Ešte jedenkrát, asi mesiac potom prišla K. B. sama. Sused svedkyňi tiež povedal, že ich tam videl. Pani K. B. veľakrát volala a požadovala od žalovaného peniaze. Žalovaný im nedal žiadne peniaze. Vybavoval to cez poisťovňu. Svedkyňa uviedla, že pracovala na JIS-ke, kde I. V. ležala, ležala tam 4 hodiny, avšak v tom čase už bola svedkyňa po službe. Potom dali nebohú na ARO, kde za ňou bola svedkyňa asi dvakrát, ale p. V. bola pripojená na prístroje, nedalo sa s ňou komunikovať. Nestretla tam vtedy nikto zo žalobcov, pretože tam bola v čase mimo návštev.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/22/2012-138, zo dňa 19.6.2012, právoplatným dňa 19.6.2012, bol P. X., nar. XX.XX.XXXX uznaný vinným, že dňa 8.6.2011 v čase o 7.10 hodine v Trnave, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. P. XXX, EČ: Z.-XXX N., od ulice F. po ulici M., kde pri prechode pre chodcov nachádzajúcom sa za križovatkou s ul. B. si nevšimol poškodenú I. V. ako chodkyňu prechádzajúcu po priechode pre chodcov z pravej strany, ktorá za sebou ťahala tašku na kolieskach, následkom čoho došlo k stretu chodkyne s ľavou prednou časťou vozidla, pri ktorom poškodená I. V., trvale bytom Z., F. č. 3, utrpela zranenia, a to opuch mozgu ťažkého stupňa so záhlavovým a spánkovým tlakovým kužeľom obojstranne, krvný výron pod tvrdou plenou mozgovou v ľavej čelovo - temenno - spánkovej oblasti hlavy, ložisko pomliaždenia s krvácaním v spánkovotemennej oblasti mozgu vľavo, zlomeninu spodiny lebečnej v pravej strednej jame, zlomeninu kľúčnych kostí, sériovú zlomeninu II. -VIII. rebra vľavo, zlomeninu chrčtice, zlomeninu horného a dolného ramena lonovej oblasti panvy obojstranne s okolitým krvným výronom, krvné výrony pod podplúčnicou, zápal dolných ľalokov pľúc obojstranne celkovú sklerózu tepien tela ťažkého stupňa, strukovatenie so stázou krvi v pečeni a slezine a výrazné prekrvenie orgánov dutiny hrudnej a brušnej tekutou krvou, pričom následkom týchto zranení dňa XX.X.XXXX o 3.15 hodine podľahla, pričom obvinený P. X. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona), čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona). Za to bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2,5 roka.

Zo znaleckého posudku č. 322/2011 znalca Ing. P. E. z odboru: cestná doprava, podaného pre účely trestného konania, vyplýva záver, že technickou príčinou dopravnej nehody bol prvok nesprávnej techniky jazdy vodiča vozidla P., ktorý znemožnil zabrániť dopravnej nehode, a to konkrétne jeho oneskorená reakcia. Aby vodič zastavil s vozidlom pred miestom zrážky, musel by vodič začať reagovať o 0,61 s skôr, resp. aby chodkyňa stihla popred vozidlo opustiť koridor pohybu vozidla, musel by vodič začať reagovať o 0,61 s skôr. Pri včasnej reakcii 3,75 s pred zrážkou, ale aj pri skoršej reakcii o 0,61 s ako v skutočnosti reagoval, by bol vodič vozidla P. schopný zabrániť zrážke s chodkyňou. V danom prípade možno konštatovať, že chodkyňa svojím vstupom do vozovky nevytvorila vodičovi vozidla P. prekážku náhlu, nakoľko vodič by pri správnej technike jazdy (včasnej reakcii) zastavil pred miestom zrážky. Spôsob používania komunikácie zo strany chodkyne nevyvolal kolíznú situáciu.

Z oznámenia Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 27.9.2012 vyplýva, že z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla boli uhradené nároky pozostalých po zomretej p. I. V. vo výške 1.618,06 eura (náklady na kar).

Z potvrdenia Správy domových bytov zo dňa 21.3.2013 vyplýva, že nebohá I. V. bola vlastníčkou bytu č. XX v bytovom dome F. 3 v Z. do 30.6.2010.

Z lekárskej správy MUDr. R. F., praktickej lekárky pre dospelých vyplýva, že žalobkyňa 1 dňa 22.6.2011 navštívila uvedenú lekárku s tým, že pred 4 dňami jej matku zrazilo auto, psychicky sa má zle, plače, nespáva, plače aj v ambulancii. Boli jej predpísané lieky Lexaurin, Hypnogen.

Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 13C/9/2013-50 zo dňa 8.4.2013, ktorým žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie, v ktorom dôvodili, že úmrtím matky došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu súkromia v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka do emocionálnej sféry pozostalých, pričom ujma, ktorá im bola týmto zásahom spôsobená je nenapraviteľná, neodstrániteľná a trvalá a bude ich sprevádzať celý zvyšok života. Žalobcovia boli ochudobnení o možnosť rozvoja ďalších rodinných vzťahov s najbližšou osobou. Strata blízkej osoby v dôsledku protiprávneho konania žalovaného bola pre nich neočakávaná a šokujúcim a náhlým úmrtím matky žalobcov 1 až 4 nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti pozostalých, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. V § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú vymenované zásahy do osobnosti zakladajúce právo na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch len demonštratívne, konanie vodiča, ktorým zapríčinil smrteľnú dopravnú nehodu na následky ktorej zomrela matka pozostalých žalobcov 1 až 4, bezpochyby je takýmto zásahom na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovia navždy stratili možnosť rozvíjať citové vzťahy s najbližšou osobou. Náhla strata blízkej osoby všetkých žalobcov závažne zasiahla a zmenila im dovtedajší život. Vzťahy medzi jednotlivými členmi v rodine boli veľmi dobré, nadštandardné a harmonické. Smťou pani I. V. prišli žalobcovia o svoju matku a s jej smrťou sa nevedia zmieriť, jej náhla smrť ich všetkých šokovala a po tejto tragédii prežívajú citovú ujmu a smútok. Teda možno ustáliť, že došlo k závažnému zásahu do ich súkromia, k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, konkrétne do práva na súkromie a rodinný život. Je nevyhnutné prihliadnuť nielen na závažnosť takejto ujmy, ale aj na všetky okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, dôkladne poznať väzby žalobcov k osobe, ktorá zahynula. Závažnosť ujmy sa posudzuje najmä z hľadiska „odčiniteľnosti“ takéhoto zásahu. Takýmto činom pritom dôjde k neodčiniteľnej ujme a deštrukcii rodinných a interpersonálnych vzťahov. Náhrada imateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vznikutej ujmy, pričom pri stanovení jej výšky je smerodajných niekoľko faktorov, a to či bol žalovaný pôvodcom takéhoto zásahu, či k zásahu do práv došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti tak ako aj to, ako bol žalobca uspokojený v trestnom konaní. Je nepochybné, že žiadna suma priznaná súdom nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu, aby nahradila život človeka. V súvislosti s uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia poukazovali jednak na závažnosť vznikutej ujmy, ktorá je nenapraviteľná a bude sprevádzať pozostalých žalobcov po celý zvyšok ich života a jednak samotné okolnosti prípadu a to najmä hrubé porušenie viacerých dôležitých povinností žalovaným, ktoré viedli k tragickej dopravnej nehode. Konanie žalovaného, ktorý zapríčinil smrteľnú dopravnú nehodu na následky ktorej zomrela matka žalobcov 1 až 4 bezpochyby je zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcov odôvodňujúcim priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaný k odvolaniu žalobcov uviedol, že dopravnú nehodu spôsobil z nedbanlivosti, bez požitia alkoholu, za čo bol právoplatne odsúdený. Žalobcovia 1 až 4 neboli na poškodenú odkázaní výživou, výchovou a ani inou starostlivosťou. Sú plnoletí, majú svoje rodiny a teda ich základné rodinné väzby sú na ich deťoch a partneroch aj keď im poškodená určite chýba. Žalobkyňa 1 nebýva v Z. od roku 1981, žalovaný 2 žije v Českej republike od roku 1979 a žalobkyňa 3 odišla z bydliska v Z. v roku 1984. Žalobkyňa 4 bývala s poškodenou, nebola však od nej závislá výživou a ani inou starostlivosťou a v súčasnosti má partnera, ktorý jej vypomáha finančne. Žalovaní vo svojich výpovediach nepreukázali, že by v dôsledku úmrtia poškodenej I. V. došlo k deštrukcii rodinných vzťahov. Neustále sú v kontakte a držia spolu tak ako za života ich matky. Dôkazom ich zomknutosti je i návšteva u žalovaného bezprostredne po smrti poškodenej p. V., ktorý v zastúpení ostatných žalobcov žiadal od žalovaného peniaze na pohreb poškodenej. Táto jeho návšteva a žiadosť o peniaze sú neštandardné vzhľadom k tomu, že žalobcovia mali vedomosť o náhrade škody, ktorá im mala byť vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. Žalobcovia boli teda ihneď po smrti matky schopní zmobilizovať sily, aby od žalovaného žiadali náhradu škody a to nad mieru vyplatenú im Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., čo je dôkazom toho, že ich zdravotný stav nebol taký alarmujúci ako uvádzajú vo svojich výpovediach. Žalobcovia boli okamžite schopní zaradiť sa do bežného života. Poškodenú žalobcovia navštevovali len sporadicky, neboli s ňou okrem žalobkyne 4 v každodennom osobnom styku alebo telefonickom kontakte. Žalobcovia zhodne uviedli adresu poškodenej F. 3, Z.. Ak by vzťahy s poškodenou boli ozaj také blízke ako uvádzali, nemohli

by tvrdiť, že sa s matkou stretávali na adrese F. 3, Z. až do 18.6.2012, keďže na tejto adrese poškodená bývala len do júna 2010. Žalobcovia 1 až 4 nepreukázali, že smrť mala výrazne nepriaznivé následky na ich zdravotný stav, neboli liečení u psychiatra ani psychológa a nič sa nezmenilo na spoločenskom a pracovnom postavení žalobcov. Žalobcovia sú samostatne zárobkovo činní a schopní sa o seba postarať aj napriek smrti matky I. V.. Nedošlo preto k takému zásahu do osobnostných práv, práv na súkromie a rodinný život žalobcov, pri ktorom by nepostačovala náhrada škody v peniazoch, ktorá bola žalobcom 1 až 4 uhradená poisťovňou.

Rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 13C/9/2013-50 zo dňa 8.4.2013 bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/289/2013-75 zo dňa 27.5.2014 a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že ust. § 13 Občianskeho zákonníka fyzickej osobe dotknutej v osobnostnej sfére dáva mimo iného právo požadovať z tohto dôvodu zodpovedajúce zadosťučinenie a to morálne prípadne i majetkové, a to v primeranom rozsahu s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch sa preto v zmysle § 136 O.s.p. stáva predmetom voľného uváženia súdu. Súd pritom musí vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu a opierať sa o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je konštatovanie súdu, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu konkrétne do práva na súkromie a rodinný život a ďalej je nevyhnutné prihliadnuť nielen na závažnosť takejto ujmy, ale aj na všetky okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Je tiež potrebné dôkladne poznať väzby žalobcu k osobe, ktorá následkom takéhoto protiprávneho konania zahynula. Závažnosť ujmy sa posudzuje najmä z hľadiska odčiniteľnosti takéhoto zásahu. Náhrada nemateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom pri stanovení jej výšky je smerodajné, či k zásahu do práv došlo úmyselne alebo z nebanlivosti, ako bol žalobca uspokojený v trestnom konaní. Odvolací súd bol toho názoru, že pokiaľ v danom prípade z objektívneho pohľadu je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmov, ktorá dopadá na zostávajúcich členov rodiny, došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život. Zároveň bolo nevyhnutné prihliadnuť nielen na závažnosť takejto ujmy, ale aj na všetky okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súdu prvého stupňa uložil doplniť dokazovanie v potrebnom rozsahu a vo veci opätovne rozhodnúť.

Predmetom konania je nárok žalobcov 1 až 4 na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že protiprávnym konaním žalovaného následkom ktorého zahynula ich matka, došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, konkrétne do ich práva na súkromie a rodinný život.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu smrti poškodenej I. V., t. j. ku dňu XX.X.XXXX, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 26.6.2011, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie (1). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (2). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (3).

Žalobcovia 1 až 4 sa v konaní proti žalovanému domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v dôsledku toho, že žalobca svojím konaním následkom ktorého zomrela matka žalobcov, zasiahol do ich práva na súkromie a rodinný život.

Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka obsahuje generálnu klauzulu ochrany osobnosti. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé čiastkové práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých typických hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby. Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka podáva exemplárny výpočet jednotlivých stránok osobnosti človeka. Ako typické zákon uvádza najmä právo na ochranu života, zdravia a tela zahrňujúce oblasť medicíny a biomedicíny, právo na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ako aj právo na ochranu mena. Do tohto rámca patrí tiež právo na súkromie fyzickej osoby, teda právo na jej nerušený osobný život, duševný

pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších, vrátane rešpektovania rodinného života, prejavov osobnej povahy - ako sú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a zvukové záznamy. Patrí sem tiež ochrana vnútornej intímnej sféry osobnosti človeka.

Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich predmete (objekte), ktorým je osobnosť človeka. Ochrana osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe bez ohľadu na pôvod, rasu, národnosť, sociálne postavenie atď. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok, ktorý patrí vždy konkrétnej fyzickej osobe. Toto právo je nescudziteľné, neprevoditeľné, časovo neobmedzené a nepremiľčateľné.

Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby, ktoré pôsobí proti všetkým (erga omnes), t. j. proti ostatným fyzickým osobám, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú príkladom uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka, nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Ochrana osobnosti zákon zabezpečuje v plnom rozsahu aj vtedy, ak sú napadnuté len jednotlivé zložky osobnosti fyzickej osoby (napr. fyzická integrita, občianska česť, meno, podoba človeka, prejavy osobnej povahy a pod.). V občianskom práve platí zásada, že ohrozenie, resp. porušenie čo i len jednej stránky osobnosti človeka je ohrozením, resp. porušením jeho osobnosti ako celku.

Nároky, ktoré môže ohrozená alebo poškodená fyzická osoba uplatňovať, sú uvedené v § 13 Občianskeho zákonníka. Okrem nich sa fyzická osoba môže domáhať aj náhrady škody, ktorá bola neoprávneným zásahom do jej osobnosti spôsobená (§ 16 Občianskeho zákonníka). Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka.

Jednotlivé prostriedky na ochranu osobnosti sú relatívne samostatné. Je možné ich použiť jednotlivo alebo kumulovane, taktiež v závislosti od intenzity protiprávneho zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby. Zákon výslovne pripúšťa možnosť podania návrhu na upustenie od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba), výslovne prípustný je aj návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba) a návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba), ktorá nemá charakter peňažnej náhrady, teda nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom morálneho, imateriálneho pôsobenia, so satisfakčnou povahou, najčastejšie vo forme ospravedlnenia. V prípade, ak by sa nezdalo morálne zadosťučinenie postačujúce, umožňuje Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká predovšetkým vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo, na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú: existencia ujmy, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, príčinná súvislosť medzi touto ujmom a protiprávnym konaním.

Zásah do emociálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Súkromným životom možno rozumieť určitý okruh, v rámci ktorého môže jednotlivec žiť svoj vlastný osobný život, ako sa rozhodne, má právo zakladať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľuďmi. Súčasťou práva na súkromie, je právo na rodinný život. Zväzok medzi dieťaťom a jeho rodičmi vzniká okamihom narodenia dieťaťa a trvá aj keď už rodičia s deťmi neskôr nežijú. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie a rodinný život, môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno naplňať jeho citové potreby, t. j. utrpí citovú (emociálnu) ujmu. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto spoločnosti (vzťahu) s blízkou osobou.

Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov 1 až 4, detí alebo jej I. V. tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, do ich práva udržiavať a rozvíjať vzťah so svojou matkou, pričom následky protiprávneho zásahu žalovaného sú trvalé a neodstrániteľné a ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné. V dôsledku tragickej smrti matky žalobcov 1 až 4 následkom dopravnej nehody, došlo k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v strate milovanej matky, čím sú žalobcovia do budúcnosti ochudobnení o rodinný život s ňou, utrpeli citovú stratu, keď deti - žalobcovia 1 až 4 stratili blízkosť svojej matky, lásku a radosť s ňou prežívanú. Zároveň utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku zo smrti svojej matky.

Všetci žalobcovia boli čase smrti ich matky už dospelými osobami, neboli od svojej matky finančne závislí, neboli na ňu odkázaní výživou. Žalobcovia 1 až 3 so svojou matkou už nežili v spoločnej domácnosti, majú svoje vlastné rodiny a deti. S nehou I. V. žila v spoločnej domácnosti už len žalobkyňa 4, a to najskôr na F. ulici a po predaji bytu v ubytovni na M. ulici. Žalobcovia potvrdili, že stratou matky najviac utrpela práve žalobkyňa 4. Žalobkyňa 4 so svojou matkou žila odvtedy, čo jej zomrel manžel, matka jej pomohla prekonať toto ťažké obdobie. S matkou spoločne hospodárili, platili nájomné a potreby domácnosti. Žalobkyňa 4 bola podľa svojho vyjadrenia, vyjadrení ostatných súrodencov a svedkov na matku najviac citovo naviazaná, veľmi si rozumeli a boli si blízke. Žalobkyňa 4 uviedla, že nehoda matky ju tak zasiahla, že musela brať lieky na upokojenie, smrť matky prežívala ťažko, matka jej stále veľmi chýba a s jej smrťou sa nevie vyrovať. Žalobkyňa 1 uviedla, že s matkou mala veľmi dobrý vzťah, pravidelne sa navštevovali, každý týždeň, často si telefonovali. Z dokazovania vyplynulo, že boli v častom a bezprostrednom kontakte, ich vzťah bol veľmi dobrý, radili si, pomáhali si, mali sa radi. Žalobkyňa 1 uviedla, že po smrti matky sa jej život zmenil aj v tom smere, že počas jej života sa všetky deti stretávali spoločne v domácnosti matky, čo už teraz nie je možné. Po smrti matky musela brať žalobkyňa 1 utlmujúce lieky, bola týždeň práceneschopná. Matka bola podľa nej tmelom rodiny, pretože otec im zomrel už dávnejšie, po jeho smrti zostali na seba veľmi naviazaní. Do dnešného dňa sa žalobkyňa 1 so stratou matky nevyrovнала. Žalobkyňa 3 v konaní uviedla, že so svojou matkou mala mimoriadne dobrý vzťah, pravidelne sa navštevovali, vymieňali si recepty a pečené veci, keďže ich matka bola dobrou kuchárkou. Žalobkyňa 3 uviedla, že po smrti otca, matka všetky deti sama vychovala, postarala sa o ne, držala pokope celú rodinu. Smrť matky žalobkyňa 3 veľmi ťažko znášala, nebola práceneschopná ale bola asi týždeň doma na dovolenke. Na matku stále myslí, po jej smrti sa im rodina vlastne rozpadla, pretože sa súrodenci stretávajú už len na cintoríne. Matka pre ňu znamenala všetko, mohli sa o všetkom porozprávať, dodávala jej vo všetkom silu, podporovala ju aj v starostlivosti o chorú svokru. Matku brávali na výlety, chodievali spolu aj za bratom do Českej republiky, brávali ju na spoločné nákupy. U matky sa všetci stretávali, ako aj ich deti, a to hocikedy či bol víkend alebo pracovný deň. Matka bola záchytný bod pre rodinu, vždy sa na ňu mohli vo všetkom obrátiť. Žalobkyňa 3 uviedla, že so smrťou matky sa vyrovať nedá, stále jej chýba. Žalobca 2 uviedol, že v spoločnej domácnosti s matkou nežije od roku 1979, odkedy žije v Českej republike. S matkou však bol v pravidelnom kontakte, chodieval jeden až dvakrát ročne na Slovensko, jeho deti chodili k jeho matke na prázdniny a matka ich navštevovala v Českej republike, pričom sa u nich zvykla zdržať asi týždeň. S matkou si najskôr písali listy, neskôr telefonovali. Zo smrti matky bol žalobca 2 šokovaný, matka mu chýba, mali spolu veľmi dobrý vzťah, uviedol, že tu ešte mohla s nimi byť. Po smrti matky už nemá dôvod na Slovensko cestovať, iba na dušičky. So sestrami je v kontakte cez telefón.

To že deti mali so svojou matkou veľmi dobrý a živý vzťah potvrdili aj vypočutí svedkovia, ktorý potvrdili, že matka a deti sa pravidelne navštevovali, pomáhali si, u matky sa deti často stretávali a že matka tiež svoje deti pravidelne navštevovala. Uvedené potvrdila svedkyňa R. U., známa I. V., ktorá uviedla, že deti mali s pani V. dobrý vzťah, navštevovali sa, najmä cez víkendy, cez týždeň navštevovali matku jej dcéry R. a L., deti vychádzali s matkou dobre, spolu riešili problémy. S pani V. bývala dcéra K., s ktorou viedli jednu domácnosť. Svedok U. X. uviedol, že s pani V. bývala jej najmladšia dcéra, spoločne sa starali o domácnosť, pani V. bola spoločenská osoba, dobre vychádzala so svojimi deťmi. Dcéra R. navštevovala matku často, aj spolu s manželom a rovnako ju navštevovala aj druhá dcéra. Svedok E. X. uviedol, že často stretol p. V. na návšteve u žalobkyne 3. Potvrdil, že medzi pani X. a nehou pani V. bol veľmi dobrý vzťah. Svedok L. X., potvrdil, že mal so svokrou dobrý vzťah, chodili k nej na návštevy a pani V. ich tiež navštevovala. Na stretnutiach boli prítomné aj ďalšie deti pani V., okrem syna U., za ktorým pani V. chodila na návštevy do Čiech. Uviedol, že deti pani V. veľmi zle znášali tragickú smrť matky. Svedok U. V., uviedol, že za svokrou chodili do Z. aj dva - tri krát do týždňa, svokra veľmi dobre

varila, v rodine neboli žiadne konflikty, mali sa radi. P. V. chodila aj k synovi U. do Čiech, minimálne raz za rok. Deti pani V. boli nešťastné a prekvapené z toho, čo sa stalo. Svedkyňa O. X., uviedla, že pani V. často chodila k dcére - žalobkyni 3 na návštevu, v rodine nemali nijaké problémy, deti mali svoju matku veľmi radi. Svedkyňa T. T., sestra nebohej I. V. uviedla, že dcéra K. bývala s matkou, dcéry L. a R. matku navštevovali a syn U., ktorý býva v ČR za ňou chodil jeden - dvakrát do roka, prípadne matka chodila za ním. Deti mali s matkou dobré vzťahy, rozumeli si, vždy keď niečo navarili, napiekli tak jej to zanesli, chodili tam každý týždeň. Po smrti matky žalobcov boli s toho deti smutné, matka im chýbala. Nebohá bola dobrá kuchárka, navarila im, napiekla. Svedkyňa U. F., sestra nebohej I. V. potvrdila, že deti sa s matkou často navštevovali, mali veľmi dobrý vzťah, aj syn U. matku navštevoval. Žalobcovia otca nemali, matku si veľmi vážili, to že im zomrela, bolo pre nich strašné. Svedok L. F., švagor nebohej uviedol, že všetky deti mali s matkou veľmi dobrý vzťah, mali sa radi, deti smrť matky prežívali zle, R. V. z toho bola určitý čas aj chorá. Syn U. V. matku navštevoval jeden až dvakrát do roka. Nebohá bola zdravá osoba a prvé mesiace po jej smrti boli pre deti ťažké, ťažko to znášali.

Z výpovedí žalobcov 1 až 4 ako aj svedkov vyplýva, že žalobcovia, deti nebohej I. V. so svojou matkou udržiavali rodinný vzťah založený na silných citových väzbách. So svojou matkou pravidelne komunikovali, radili sa s ňou, pomáhali si, ich matka bola tmelom rodiny, ktorý pomáhal udržiavať aj vzájomné vzťahy medzi súrodencami. V konaní bolo preukázané, že s nebohú žila v čase jej smrti v spoločnej domácnosti žalobkyňa 4 a že žalobkyne 1 a 3 nebohú pravidelne navštevovali ako aj ona ich, a to minimálne každý týždeň. Pokiaľ ide o žalobcu 2, tento žije v Českej republike, preto jeho stretnutia s matkou neboli také časté, ale navštevovali ju jeden až dvakrát do roka, bol s ňou v telefonickom kontakte, matka cestovala za ním a mali spolu veľmi dobrý vzťah. Na základe týchto skutočností dospel súd k záveru, že protiprávnym konaním žalovaného s následkom smrti I. V., došlo k zásahu do osobnosti žalobcov 1 až 4, a to do ich práva na súkromie a rodinný život, pretože týmto zásahom došlo k pretrhnutiu ich rodinného zväzku s matkou, ku ktorej ich spájali sociálne, morálne, citové vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, čím došlo k nedovolenému zásahu do práva na súkromie žalobcov 1 až 4. Na základe uvedeného teda boli splnené predpoklady nároku žalobcov 1 až 4 na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5T/22/2012 bola preukázaná vina žalovaného na dopravnej nehode zo dňa 8.6.2011, v dôsledku ktorej zomrela I. V., matka žalobcov 1 až 4, pričom bolo ustálené, že žalovaný porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda nevenoval sa dôsledne vedeniu motorového vozidla a sledovaniu premávky a nedal prednosť chodcovi. V dôsledku tejto dopravnej nehody spôsobenej žalovaným došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov 1 až 4 tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné. Žalobcovia tiež utrpeli citovú ujmu, spočívajúcu v pocitoch smútku, zúfalstva a šoku zo straty blízkej osoby.

Žalovaný v konaní namietal, že žalobcovia nesprávne uvádzali miesto, na ktorom matku navštevovali, keď najskôr uviedli, že matku navštevovali na F. ulici, pričom táto v čase smrti žila už na M. ulici. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že I. V. bývala na F. ulici do 30.6.2010, potom bývala so žalobkyňou 4 v ubytovni na M. ulici. Uvedenú nezrovnalosť žalobcovia odôvodnili tým, že na F. ulici nebohá bývala viac ako 20 rokov, preto im táto skutočnosť najviac utkvela v pamäti, pričom na M. ulicu sa presťahovala iba rok pred svojou smrťou. Súd mal za to, že žalobcovia pochopiteľne uviedli adresu, na ktorej matku najdlhšie navštevovali, z toho, že uviedli túto adresu nemožno vyvodit', že by svoju matku naozaj nenavštevovali, pretože aj svedkovia vypočutí v konaní potvrdili, že deti matku navštevovali aj na M. ulici. Žalovaný sa ďalej bránil tým, že žalobcovia už so svojou matkou nežili (okrem žalobkyne 4), majú svoje vlastné rodiny a neboli od nebohej finančne závislí. Tu súd poznamenáva, že preto, aby došlo k zásahu do súkromného a rodinného života, nie je rozhodujúce, či osoby žili v spoločnej domácnosti a či boli na sebe finančne závislé. Rozhodujúce je, či spoločne utvárali rodinné spoločenstvo založené na živých sociálnych, citových a morálnych väzbách, čo v danom prípade preukázané bolo. Obrana žalovaného spočívala tiež v tom, že žalobcovia nemohli naozaj utrieť takú ujmu, keď po smrti matky boli schopní sa zmobilizovať a žiadali od neho peniaze z poisťky na pohreb a ich oblečenie. Súd mal za to, že túto skutočnosť nemožno pričítať žalobcom na ťarchu, pretože je pochopiteľné, že neočakávanou smrťou matky im vznikli nepredvídateľné výdaje, ktoré zrazu bolo potrebné uhradiť. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa 4 spolu s manželom žalobkyne 1 a pravdepodobne ešte s jednou ďalšou osobou ženského pohlavia po pohrebe I. V. navštívili žalovaného. Uvedené potvrdili aj svedkovia C. M. a X. X., ale ako

potvrdil sám žalovaný ako aj svedok U. V. a žalobkyňa 4, žalovaného navštívili v prvom rade preto, že dovtedy sa žalobcom žiadnym spôsobom neospravedlnil. Žalobcom vznikli náklady na pohreb, na ktoré si museli požičať peniaze, preto od žalovaného žiadali uhradenie pohrebného z jeho povinného zmluvného poistenia. Žalovaný sám potvrdil, že tento rozhovor prebiehal v klude, neboli tam žiadne hrozby, žalovaný im prisľúbil, že vec bude riešiť so svojou poisťovňou. Rovnako ďalšie návštevy a telefonáty sa týkali nárokov na úhradu nákladov na pohreb, keď poisťovňa na to, aby preplatila tieto náklady vyžadovala jednak právoplatné odsúdenie žalovaného v trestnom konaní ako aj predloženie príslušných dokladov. Z tohto dôvodu, došlo k pozdržaniu náhrady pohrebných nákladov, čo samozrejme mohlo žalobcom spôsobovať problémy, keďže s takýmito výdavkami nepočítali a ako uviedli, peniaze si museli požičať, teda ich aj vrátiť. To, že žalobcovia od žalovaného po pohrebe požadovali preplatenie pohrebných nákladov neznamená, že neutrpeli stratou matky ujmu, alebo že nedošlo k zásahu do ich súkromného a rodinného života, že neprežívali smútok a šok zo straty matky. Žalobcovia reagovali na nepredvídané náklady, ktoré im protiprávnym konaním žalovaného vznikli a ktoré bolo treba v tom čase uhradiť.

Žalovaný teda svojim protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobcov, a to do ich práva na súkromie a rodinný život. Ide o tak závažný zásah do práva na ochranu ich osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, preto sú dané predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Následkom protiprávneho konania žalovaného došlo v danom prípade k nenávratnej deštrukcii možnosti rozvoja medziľudských väzieb medzi žalobcami a ich matkou a tým k intenzívnemu zásahu do osobnostných práv žalobcov 1 až 4. Iba morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia nemôže odčiniť dopad protiprávneho konania žalovaného. Právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby. Porušením svojich povinností nedodržaním pravidiel cestnej premávky sa žalovaný dopustil zásahu do rodinného súkromia žalobcov 1 až 4. Trauma žalobcov je neodstrániteľná, preto je namieste priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Je nepochybné, že ujmu, ktorá žalobcom vznikla, by na ich mieste každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. V danom prípade má súd za to, že nie je potrebné preukazovať, že došlo k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti žalobcov v spoločnosti, pretože to nie je obligatórnou podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch pri zásahu do práva na ochranu osobnosti, spočívajúcom v narušení súkromného a rodinného života. Jediným predpokladom je, že primerané zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 je nepostačujúce, následok spočívajúci v znížení vážnosti osoby v spoločnosti je v § 13 ods. 2 uvedený len príkladom a nevzťahuje sa na zásahy do súkromného alebo rodinného života fyzickej osoby. Neoprávnený zásah do práva na súkromie totiž nemusí vždy vyvolať zníženie vážnosti alebo dôstojnosti dotknutej fyzickej osoby v spoločnosti. Porušenie práva na súkromie treba odlišovať od prípadov neoprávnených zásahov do práva na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch pri neoprávnenom zásahu do súkromného a rodinného života je existencia závažnej ujmy, teda takej, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za značnú. V danom prípade došlo protiprávnym konaním žalovaného k nezvratnému a závažnému následku spočívajúcemu v smrti matky žalobcov. Žalobcovia 1 až 4 prišli o možnosť zachovávať s ňou sociálne a citové väzby, utrpeli i citovú traumu. Citová, morálna a sociálna ujma žalobcov bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.

Určenie výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy v prípade splnenia podmienok § 13 ods. 2 OZ, je predmetom voľnej úvahy súdu. Súd pri svojom rozhodovaní o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. jednak zo závažnosti vzniknutej ujmy a jednak z okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Pri určení peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal predovšetkým na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrteľného zranenia matky žalobcov 1 až 4 pri dopravnej nehode a dôsledky, ktoré táto tragická nehoda u nich vyvolala. Zohľadnil väzby žalobcov 1 až 4 ku svojej matke, ako aj to, že išlo o nedbanlivostný trestný čin žalovaného, ktorý však žalovaný spáchal závažnejším spôsobom konania, keď porušil dve základné pravidlá cestnej premávky, a to povinnosť dôsledne sa venovať riadeniu vozidla a sledovať premávku a povinnosť dať prednosť chodcovi. Zároveň pri rozhodovaní o primeranej výške náhrady nemajetkovej ujmy bral do úvahy skutočnosť, že náhrada nemateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej

ujmy a že žiadna suma priznaná súdom, nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu ani na to, aby nahradila život človeka.

Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal v prvom rade z toho, u ktorého zo žalobcov došlo k najzávažnejšiemu zásahu do jeho osobnostných práv, pričom dospel k záveru, že najväčšiu ujmu smrťou I. V. utrpela jej dcéra K. B., žalobkyňa 4, ktorá bola s matkou v každodennom kontakte, žili v spoločnej domácnosti, spoločne uhrádzali náklady na túto domácnosť, čiže okrem toho že išlo o vzťah matky s dcérou, boli aj spoluživými osobami. Žalobkyňa 4 uviedla, že s matkou na sebe lipli, matka jej pomohla po smrti žalobkyninho manžela, mali sa radi a jej smrť ju veľmi zasiahla, čo sverne potvrdili všetci súrodenci. Ako primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyne 4 súd ustálil sumu 8.000 eur, ktorá podľa názoru súdu zohľadňuje neodstrániteľný následok v podobe smrti matky a zároveň spoluzijúcej osoby žalobkyne 4 a dôsledky, ktoré táto strata u nej vyvolala. Súd tiež zohľadnil okolnosť, že žalobkyňa 4 je dospelou osobou, ktorá na matku nebola žiadnym spôsobom odkázaná a utrpela hlavne emociálnu ujmu zo straty každodenného kontaktu s blízkou osobou, keď žalobkyňa 4 nemá vlastnú rodinu a ako uviedla, matka jej bola najbližšou z celej rodiny. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy u ostatných žalobcov potom súd odvíjal od náhrady priznanej žalobkyni 4. Žalobkyniam 1 a 3 priznal túto náhradu obom v rovnakej výške, a to po 6.000 eur, keď tieto na rozdiel od žalobkyne 4 so svojou matkou už nežili v spoločnej domácnosti a majú aj svoje vlastné rodiny. Bolo však preukázané, že s matkou udržiavali dobré rodinné vzťahy, boli s ňou pravidelne v kontakte, často sa navštevovali, telefonovali si, matka bola pre obe žalobkyne 1 aj 3 morálnou oporou, radili sa s ňou a navzájom si pomáhali. Preto súd žalobkyniam 1 a 3 považoval za primerané priznať náhradu nemajetkovej ujmy každej po 6.000 eur, ktorá suma podľa názoru súdu zohľadňuje rozsah dôsledkov, ktoré strata matky u žalobkyň 1 a 3 vyvolala. Pokiaľ ide o výšku náhrady nemajetkovej ujmy žalobcu 2, súd vychádzal predovšetkým z toho, že v konaní boli rovnako ako u ostatných žalobcov preukázané dobré rodinné vzťahy žalobcu 2 a jeho rodiny s nebohrou, žalobca 2 žije od r. 1979 v Českej republike, čiže s matkou nebol v častom kontakte, navštevoval ju aj so svojimi deťmi či manželkou jeden až dvakrát do roka, matka tiež cestovala do Českej republiky za ním, bol s ňou v telefonickom kontakte. Avšak zo skutočnosti, že matka nečakane zomrela bol v šoku, matka mu chýba, už nemá dôvod cestovať za ňou na Slovensko a tým pádom už nie je ani v tak častom kontakte so svojimi ostatnými súrodencami, čiže došlo k spretrhaniu jeho väzieb k rodine na Slovensku. Vzhľadom na tieto dôsledky súd považoval za primeranú tejto ujme, výšku náhrady v sume 4.000 eur, ktorá je najnižšia zo všetkých súrodencov, keď bola zohľadnená frekvencia stretnutí žalobcu 2 s jeho matkou ako aj okolnosť, že jej smrťou žalobca 2 stratil možnosť udržiavať a rozvíjať s ňou dobrý rodinný vzťah. Preto súd uložil žalovanému zaplatiť ako náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni 1 sumu 6.000 eur, žalobcovi 2 sumu 4.000 eur, žalobkyni 3 sumu 6.000 eur a žalobkyni 4 sumu 8.000 eur, keď pri odstupňovaní výšky tejto náhrady u jednotlivých žalobcov zohľadnil všetky súvislosti posudzovaného prípadu, najmä závažnosť vznikutej ujmy u jednotlivých žalobcov, ako bolo uvedené vyššie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku a konaní prevažne úspešným žalobcom priznal právo na plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Žalobcovia sa v konaní domáhali priznania náhrady nemajetkovej ujmy v sumách žalobkyňa 1 vo výške 10.000 eur, žalobca 2 vo výške 10.000 eur, žalobkyňa 3 vo výške 10.000 eur a žalobkyňa 4 vo výške 12.000 eur. Rozhodnutím súdu bolo žalobcom priznaných žalobkyni 1 suma 6.000 eur, žalobcovi 2 suma 4.000 eur, žalobkyni 3 suma 6.000 eur a žalobkyni 4 suma 8.000 eur. Rozhodnutie o priznaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch bolo v danom prípade v zmysle § 136 O.s.p. predmetom voľnej úvahy súdu na základe zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na to, súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobcom, i keď mali v konaní úspech len čiastočný, priznal plnú náhradu trov konania. Tarifnou hodnotou bola v danom prípade v súlade s ustanovením § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb suma 2.000 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je 91,29 eura, čo po znížení o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. predstavuje 45,64 eura. Hodnota jedného úkonu právnej služby za zastupovanie štyroch žalobcov potom je 4 x 45,64 eura, teda 182,56 eura. Žalobcom 1 až 4 súd priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (podľa § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok 2012 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 7,63 eura, 2. písomné podanie žaloby (podľa § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok 2013 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 7,81 eura, 3. účasť na pojednávaní dňa 18.3.2013 v trvaní 1 hod. 25 min. (podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok

2013 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 7,81 eura, 4. účasť na pojednávaní dňa 8.4.2013 v trvaní 1 hod. 35 min. (podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok 2013 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 7,81 eura, 5. písomné podanie odvolania (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok 2013 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 7,81 eura, 6. účasť na pojednávaní dňa 12.11.2014 v trvaní 1 hod. 40 min. (§ 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl.) po 182,56 eura, k tomu režijný paušál za rok 2014 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 8,04 eura, 7. účasť na pojednávaní dňa 21.1.2015 v trvaní 2 hod. 25 min. (§ 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl.) po 2 x 182,56 eura, teda 365,12 eura, k tomu režijný paušál za rok 2015 (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.) po 8,39 eura, celkom teda za týchto sedem úkonov právnej služby 1.515,78 eura. Ďalej žalobcom patrí náhrada za stratu času ich právneho zástupcu podľa § 17 ods. 1 cit. vyhlášky za 1. cestu na pojednávanie dňa 18.3.2013 - Lučenec - Trnava a späť v trvaní 2x 2 hod. 11 minút, t. j. 9 x 13,01 eura = 117,09 eura, 2. cestu na pojednávanie dňa 8.4.2013 - Lučenec - Trnava a späť v trvaní 2x 2 hod. 22 minút, t. j. 9 x 13,01 eura = 117,09 eura, 3. cestu na pojednávanie dňa 12.11.2014 - Lučenec - Trnava a späť v trvaní 2x 2 hod. 22 minút, t. j. 9 x 13,01 eura = 117,09 eura, 4. cestu na pojednávanie dňa 21.1.2015 - Lučenec - Trnava a späť v trvaní 2x 2 hod. 22 minút, t. j. 9 x 13,01 eura = 117,09 eura, tak ako si žalobcovia uplatnili, teda celkom za náhradu za stratu času 468,36 eura. Ďalej žalobcom patrí náhrada cestovného podľa § 15 písm. a) cit. vyhlášky v spojení so z. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, a to za použitie motorového vozidla Honda CR-V právnym zástupcom žalobcov, so spotrebou 6,7 l na 100 km na cestu na pojednávania na trase Lučenec - Trnava a späť t. j. 2 x 198,93 km = 397,86 km 1. dňa 18.3.2013 - v sume 110,57 eura (spotreba 6,7 l x cena benzínu 1,417 eur/liter delené 100km = 0,0949 eur/km + základná náhrada 0,183 eur/km = 0,2779 eur/km x počet km 397,86 = 110,57 eura), 2. dňa 8.4.2013 - v sume 110,21 eura (spotreba 6,7 l x cena benzínu 1,403 eur/liter delené 100km = 0,094 eur/km + základná náhrada 0,183 eur/km = 0,277 eur/km x počet km 397,86 = 110,21 eura), 3. dňa 12.11.2014 - v sume 107,22 eura (spotreba 6,7 l x cena benzínu 1,291 eur/liter delené 100km = 0,0865 eur/km + základná náhrada 0,183 eur/km = 0,2695 eur/km x počet km 397,86 = 107,22 eura), 4. dňa 21.1.2015 - v sume 105,15 eura (spotreba 6,7 l x cena benzínu 1,214 eur/liter delené 100km = 0,0813 eur/km + základná náhrada 0,183 eur/km = 0,2643 eur/km x počet km 397,86 = 105,15 eura), spolu cestovné predstavuje 433,15 eura. Spolu tak náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu spolu (1.515,78 eura + 468,36 eura + 433,15 eura) 2.417,29 eura, k tomu 20% DPH je 483,46 eura, čo spolu predstavuje sumu 2.900,75 eura. S poukazom na ustanovenie 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd zaviazal žalovaného zaplatiť náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetné trovy je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcov podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.